



The Role of Neuroticism, Sensation Seeking and Self-control in Predicting the Tendency to Criminal Behavior in Criminals Living in Homeless Shelters

Authors

M. Mirzaei¹

1. MS, Department of Clinical psychology, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

I. Sajjadian*²

2. Associate Professor, Department of Clinical Psychology, Community Health Research Center, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Abstract

The aim of the present study was to investigate the role of neuroticism, sensation seeking and self-control in predicting the tendency to criminal behavior in criminals living in hothouses. The descriptive research method was correlation type. The statistical population included all people with criminal behavior living in hothouses in Isfahan city in the spring of 2023. 400 people were selected by available sampling method. The research tools included a questionnaire (Hari psychopathy self-report, 1991), five personality traits questionnaire (McCree and Costa, 1985), Arendt's sensation seeking (1993) and self-control (Tanji et al., 2004). The research data was analyzed using SPSS software. The results of the correlation coefficient showed that sensation seeking and neuroticism have a positive and significant relationship with criminal behaviors and self-control has a negative and significant relationship with criminal behaviors. The results of the regression analysis showed that in the first step, self-control accounted for 88.1% of the variance of criminal behaviors, in the second step, self-control and neuroticism accounted for 88.7% of the variance of criminal behaviors, and in the third step, self-control, neuroticism and sensation seeking accounted for 88.9% of the variance of criminal behaviors of criminals. It explains living in greenhouses. Based on the results of the research; it is suggested to pay attention to the neuroticism, sensation seeking and self-control of criminals living in homeless shelters in order to prevent criminal behavior

Keywords: criminal behavior, Neuroticism, Sensation seeking, Self-control, Homeless shelters.

***Corresponding Author:** *Ilnaz sajjadian, Associate Professor, Department of Clinical Psychology, Community Health Research Center, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran. i.sajjadian@khuisf.ac.ir*

Citation: mirzaei,mohsen,Sajadian,Ilnaz.(2023) .The Role of Neuroticism, Sensation Seeking and Self-control in Predicting the Tendency to Criminal Behavior in Criminals Living in Homeless Shelters .Scientific Journal of Social Psychology. ,69(11),80-91.

نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه‌ها

نویسندگان

۱. محسن میرزایی^۱
۲. ایلناز سجادیان^{۲*}
۱. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
۲. دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، مرکز تحقیقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه‌ها بود. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه افراد دارای رفتار مجرمانه ساکن گرمخانه‌ها شهر اصفهان در بهار ۱۴۰۲ بودند. تعداد ۴۰۰ نفر به شیوه نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل، پرسشنامه سایکوپاتی (هاری، ۱۹۹۱)، پرسشنامه صفات پنج گانه شخصیتی (مک کری و کاستا، ۱۹۸۵)، هیجان خواهی آرنه (۱۹۹۳) و خودکنترلی (تانجی و همکاران، ۲۰۰۴) بود. داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار Spss تحلیل شد. نتایج ضریب همبستگی نشان داد هیجان خواهی و نوروزگرایی دارای رابطه مثبت و معنادار با رفتارهای مجرمانه بوده و خودکنترلی دارای رابطه منفی و معنادار با رفتارهای مجرمانه می باشد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد، در گام اول خودکنترلی ۸۸/۱ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه، در گام دوم خودکنترلی و نوروزگرایی ۸۸/۷ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه و در گام سوم خودکنترلی، نوروزگرایی و هیجان خواهی ۸۸/۹ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه افراد مجرم ساکن در گرمخانه‌ها را تبیین می کند. بنابراین نتایج پژوهش، پیشنهاد می شود به منظور پیشگیری از رفتار مجرمانه بر نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی مجرمان ساکن گرمخانه توجه شود.

واژه های کلیدی: رفتار مجرمانه، نوروزگرایی، هیجان خواهی، خودکنترلی، ساکن گرمخانه‌ها.

*نویسنده مسئول: ایلناز سجادیان، دانشیار، گروه روانشناسی بالینی، مرکز تحقیقات سلامت جامعه، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد

اسلامی، اصفهان، ایران. i.sajjadian@khuif.ac.ir

استناد به این مقاله: میرزایی، محسن، سجادیان، ایلناز. (۱۴۰۲). نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه‌ها. نشریه روانشناسی اجتماعی، ۶۹ (۱۱)، ۸۰-۹۱.

بدون شک، جرم^۱ نتیجه‌ی بسیاری از مشکلات اجتماعی و اقتصادی است که به‌طور مداوم تغییر می‌کند؛ صرف نظر از اینکه آیا ما آن را دوست داریم یا نداریم (حسین زاده و همکاران، ۱۴۰۰). از نظر آماری، جرم به عنوان یک شاخص تجربی برای تحلیل جامعه‌شناختی مفید است. گرایش به جرم نشانگر تغییرات سیاسی یا اجتماعی است (کریناسکاس و اکاس^۲، ۲۰۲۰). مفهوم رفتارهای پرخطر به عنوان رفتارهایی تعریف می‌شود که می‌تواند سلامت و بهزیستی افراد جامعه را در معرض خطر قرار دهند (سوانیانا^۳ و همکاران، ۲۰۲۰). رفتار مجرمانه فعل یا کنشی است که افراد در زندگی روزمره و در شیوه زندگی شان در نقض هنجارهای قانونی و اجتماعی انجام می‌دهند و در آن صورت خود را در مواجهه با الزامات قانونی می‌یابند. در دنیای امروز جرم، مسئله اجتماعی تلقی می‌شود، نه مشکل اخلاقی مربوط به افراد. سازمان‌های تخصصی جهان و پژوهشگران رشته‌های مختلفی مانند جرم‌شناسی، جامعه‌شناسی، حقوق، روانشناسی و حتی اقتصاد آن را مورد کاوش علمی قرار می‌دهند و کوشش‌های زیادی را در سطح خرد و کلان برای شناخت انگیزه‌های رفتار مجرمانه و عوامل متنوع موثر بر آن انجام می‌دهند (فتحی و همکاران، ۱۳۹۷).

روانشناسان اجتماعی بر نقش عوامل فردی و محیطی در بروز جرایم پرخاشگرانه تاکید می‌کنند و به نظریه شناخت اجتماعی که به درک فرد از حالت‌های روانشناختی خود و استنباط او از مردم و روابط و موقعیت‌های اجتماعی اشاره دارد و با پردازش اطلاعات مرتبط با تعاملات بین فردی و به‌طور خاص نظریه ذهن، تصمیم‌گیری، همدلی و پردازش هیجان دیگران مرتبط است (گرین، ۲۰۰۵). گرایش به ارتکاب جرم حالت بالقوه‌ای از رفتار است که فعلیت نیافته و جرمی صورت‌پذیرفته است، لیکن میل و رغبت به این شیوه رفتاری در افراد وجود داشته و در صورت بروز و وجود زمینه‌ی مساعد، این میل و رغبت تبدیل به رفتار مجرمانه خواهد شد (اکبرپور و راد، ۱۳۹۴).

افزایش بی‌رویه‌ی جرایم و گرایش به ارتکاب آن امروزه به یکی از مشکلات حاد در بیشتر شهرها تبدیل شده و از مهم‌ترین مسائلی است که اکثر جوامع به آن واکنش نشان می‌دهند (پرندها و همکاران، ۱۳۹۹). افزایش گرایش به ارتکاب جرم، امنیت اجتماعی و شاخص‌های توسعه را متأثر می‌سازد. به‌طور کلی، در شرایط آنومیک افراد از علائق فردی خود پیروی می‌کنند و هر ابزاری می‌تواند برای رسیدن به اهداف به کار رود؛ چراکه افراد در موقعیت آنومی نسبت به دیگران همدلی ندارند. در واقع، یکی از دلایل اصلی نقض قانون در جامعه، عدم تنظیم قدرت استانداردها در رفتار مردم است. به بیان دیگر، می‌توان گفت جرم یا تخلف یک واقعیت انسانی و اجتماعی است. جرم یا انحراف از هنجارهای رسمی چنانچه افزایش یابد پایداری، استواری و سلامت جامعه را مورد تهدید قرار می‌دهد و امنیت ملی و استحکام خانواده‌ها را دچار تزلزل می‌نماید (حسین زاد و همکاران، ۱۴۰۱).

گرمخانه مکانی برای افراد بی‌خانمان که از طرف شهرداری یا بهزیستی تهیه می‌شود و برای اسکان آنها به ویژه در ایام سرد، سرپناه و جای گرم تهیه می‌کند. احداث گرمخانه‌ها با ساماندهی افراد بی‌خانمان و تأمین بخشی از حقوق بشر و حقوق شهروندی آنها (از قبیل ایجاد سرپناه، تأمین آب و غذا، ایمنی، امنیت و بهداشت) از مرگ و میر آنها در هوای سرد و در اثر بی‌خانمانی، جلوگیری می‌کند (مولایی، ۱۴۰۰). ویژگی‌های شخصیتی از جمله مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار در بروز رفتار مجرمانه می‌باشد (مرادی و همکاران، ۱۴۰۱). یافته‌های مطالعات بسیار در جرم‌شناسی و روان‌شناسی جنایی، نقش ویژگی‌های شخصیتی در ارتکاب جرم را ثابت کرده‌اند (برجعی و عبدالملکی، ۱۳۹۳). یافته‌های روان‌شناختی رفتار مجرمانه نیز نشان می‌دهند که بسیاری از افرادی که دارای اختلالات شخصیت هستند و رفتارهای غیر انطباقی از خود نشان می‌دهند، در موقعیت‌های مختلف مرتکب جرم می‌شوند (ستوده و همکاران، ۱۳۹۴). بر اساس نظریه آیزنک^۴، شخصیت مجرمانه به وجود حداقل دو متغیر توانایی، برون‌گرایی، روان

¹ Crime

² Kraniuskas & Acus

³ Ssewanyana

⁴ Eysenck

نژندی و روان پریشی بستگی دارد (آیزنک، ۱۹۵۲). بر اساس برخی دیگر از نظرات، از یک سو، برون گرایان روان نژند، به لحاظ شخصیتی افرادی هستند که دارای بیشترین استعداد بزهکاری هستند و از سوی دیگر، روان پریش ها به لحاظ شخصیتی همواره در معرض ارتکاب جرم هستند؛ زیرا آنها در نتیجه عوامل ناشناخته فیزیولوژیکی، سنگدل، کینه جو، بی احساس و بی عاطفه می شوند (کمپن^۵، ۲۰۰۹). بدین سان، طیف وسیعی از رفتارهای مجرمانه و منحرفانه توسط افرادی ارتکاب می یابد که دارای رفتارهای غیرانطباقی، سلطه گرانه، سلطه پذیرانه، روان رنجور یا جامعه ستیز هستند. در نقطه مقابل، پژوهش های روانشناسی جنایی در سنجش رابطه میان نقش شخصیت و هنجارمندی افراد ثابت کرده اند که افراد به لحاظ شخصیتی سالم، درجه قانون مندی بالاتری دارند (کولیدج^۶، ۲۰۰۸) به عبارت دقیق تر، وجود شخصیت سالم در افراد موجب رشد درجه قانون گرایی در آن ها می شود. عرب پور و بیات (۱۴۰۱) در پژوهشی با موضوع جرم و اختلالات شخصیت، از منظر فقه، حقوق و روانشناسی دریافتند که میان چهار اختلال شخصیت مرزی، ضد اجتماعی، آزارگر و پارانوئید با ارتکاب به جرم رابطه معناداری وجود دارد. نوروزگرایی یکی از "پنج ویژگی بزرگ" شخصیت روانشناسی است و می تواند به عنوان تمایل مزمن به تجربه حالات عاطفی منفی مانند افسردگی، اضطراب و خشم تعریف شود. افرادی که در مقیاس روان رنجور خوبی بالا قرار دارند از نظر عاطفی بی ثبات هستند و به سمت احساسات منفی گرایش دارند. همچنین از دیگر عوامل اثرگذار بر رفتار مجرمانه می توان به هیجان خواهی^۳ اشاره نمود. هیجان خواهی، مولفه ارثی نیرومندی دارد که ابتدا آیزنک به آن اشاره کرد. زاگرن هیجان خواهی را میل به هیجان ها و تجربیات متنوع، تازه، پیچیده و شدید و تمایل به مخاطره جویی بدنی، اجتماعی، قانونی و مالی به خاطر چنین تجربه ای می داند (شولتز^۴، ۱۴۰۳). این ویژگی که به عنوان تمایل به انتخاب و ترجیح دادن تجربیات جدید، محرک یا هیجان انگیز تعریف می شود، یک عامل خطر درون فردی برای رفتار بزهکارانه است (هاردن و همکاران^۵، ۲۰۱۲). تنظیم هیجان^۵ به روشهای آگاهانه یا ناخودآگاه شناختی و رفتاری گفته می شود که موجب مدیریت و متعادل ساختن هیجانها می شود (بات^۶، ۲۰۱۳؛ کرمی و همکاران، ۱۴۰۰). تنظیم هیجان فرآیندی است که به افراد کمک می کند زمانی که با چالش های تهدیدکننده و فشارزا مواجه می شوند، بتوانند هیجانهایشان را به خوبی مدیریت و تنظیم کنند در نتیجه به احتمال کمتری تحت تأثیر منفی هیجانها ناخوشایند قرار می گیرند و میزان بیشتری از تسلط و کنترل بر هیجانهایشان را تجربه می کنند (رودمن^۷ و همکاران، ۲۰۱۹). به طور کلی بسیاری از روان شناسان معتقدند که ناتوانی در برخورد مناسب با هیجانها مهم ترین عامل در آسیب شناسی روانی است که این برخورد نامناسب با هیجانها را می توان نتیجه عدم توانایی در فهم، تعدیل، تجربه و ابراز هیجانها یا همان ناگویی هیجانی که خود نتیجه نقص و نارسایی در تنظیم هیجان است، در نظر گرفت (میلگرام و همکاران^۸، ۲۰۲۰). افرادی که در تنظیم هیجان نقص و نارسایی دارند، علاوه بر ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی و تنظیم هیجانها در مواجهه با وقایع استرس زای زندگی، توانایی تنظیم و کاهش عواطف منفی خود را ندارند (دیتلا و همکاران^۹، ۲۰۲۰). دشواری تنظیم هیجان با انواع پیامدهای منفی شامل نشانه های افسردگی، اضطراب، سوء مصرف مواد، پرخاشگری و افکار خودکشی همراه است (ماکادو و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۷).

⁵ Kampen

⁶ Coolidge

³ Sensation Seeking

⁴ Hardan

⁵ Emotional Regulation

⁶ Butt

⁷ Rodman

⁸ Millgram

⁹ Ditella

¹⁰ Macedo

خودکنترلی^۱ توجه بسیاری از تحقیقات جرم شناسی را به خود جلب کرده است. گوتفردسون و هیرشی^۲ (۱۹۹۰) با ارائه یک نظریه جرم شناختی معروف، خودکنترلی را به عنوان میزان آسیب پذیری در برابر وسوسه های لحظه ای تعریف می کنند، خودکنترلی پایین ویژگی هایی مانند جهت گیری به زمان حال، ریسک پذیری، خود محوری و نداشتن صبر را نیز در بر می گیرد. این جنبه های رفتار تقریباً طبق تعریف با نقض قوانین کیفری همبستگی معکوس دارند.

مطابق با نظریه عمومی جرم، کنترل اجتماعی هنگامی نقش عمده ای در کاهش ارتکاب به بزه دارد که با عامل درونی خودکنترلی تقویت شود (لرستانی و همکاران، ۱۴۰۱).

نظریه کنش موقعیتی^۳ یک نظریه جرم عمومی است که توسط ویکستروم (۲۰۰۴) توسعه یافت. براساس این نظریه، کنش مجرمانه، نتیجه ادراک و سپس فرایند تصمیم گیری است که براساس عوامل فردی (انگیزه، تمایل و اخلاق) و عوامل موقعیتی (تجربیات فرد در ترکیب با ویژگی های محیط و موقعیت) انجام می شود این نظریه بیان می کند که تجارب وسوسه و تحریک به ویژه در حضور قوانین اخلاقی ضعیف شخصی و توانایی ضعیف برای خودکنترلی، منجر به بروز فعالیت مجرمانه می شوند.

شواهد حاکی از آن است که مجرمان و بزهکاران سطوح پایین تری از خودکنترلی نسبت به مردم به طور کلی دارند. بر اساس یک فراتحلیل انجام شده توسط پرات و کالن^۴ (۲۰۰۰)، دریافتند که از میان ۲۱ بررسی تجربی، خودکنترلی ضعیف، اندازه تاثیر ۲۶ درصد دارد و این اندازه تاثیر صرف نظر از مقیاس های متفاوت سنجش خودکنترلی همچنان معنادار باقی مانده و یکی از قوی ترین همبسته های جرم است. ویژگی های شخصی فردی که قانون را زیر پا گذاشته است، انگیزه های پنهان رفتار او، سلسله مراتب ذاتی ارزش های او، میزان شدت و جهت پرخاشگری، میزان بلوغ شخصی و رشد خودکنترلی بر احساسات خود تا حد زیادی بر اعمال مجرمانه تاثیر می گذارد (فورهام و همکاران^۵، ۲۰۱۳). بهادری و همکاران (۱۳۹۶) نشان دادند بین نوروزگرایی با مولفه های خشم و خلق افسرده در بزهکاران رابطه مثبت و معنادار و با خودکنترلی رابطه منفی معنی دار وجود دارد. با توجه به افزایش شیوع جرم در جامعه، پیشگیری از جرم مشکلی جدی است که راه حل آن باید بر اساس تحولات علمی باشد که مستقیماً به ریشه های رفتار مجرمانه اشاره کند (سابچیک، ۲۰۱۷). با توجه به محدود بودن مطالعات در حوزه علل روانشناختی جرم و در این گروه خاص (افراد ساکن گرمخانه ها)، پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سوال است که آیا نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها نقش دارد؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی بود که بر ۴۰۰ نفر از افراد دارای سابقه رفتار مجرمانه ساکن گرمخانه های شهر اصفهان در بهار ۱۴۰۲ انجام شد. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش شامل پرسشنامه های خودگزارش دهی (سایکوپاتی هاری، ۱۹۹۱)، صفات پنج گانه شخصیتی (مک کری و کاستا، ۱۹۸۵)، هیجان خواهی آرنهت (۱۹۹۳) و خودکنترلی (تانجی و همکاران، ۲۰۰۴) بود.

¹ Self-Control

² Gotfredson & Hirschy

³ Situational Action Theory (Sat)

⁴ Perat & Kalen

⁵ Furnham Et Al

پرسشنامه سایکوپاتی^۱(۱۹۹۱): این پرسشنامه توسط هاری (۱۹۹۱) به منظور سنجش سایکوپاتی طراحی و تدوین شده است و دارای ۳۴ سوال و ۴ مولفه شامل دستکاری بین فردی، عاطفه ی سطحی، شیوه زندگی نامنظم، گرایشات مجرمانه می باشد و بر اساس طیف لیکرت است. برای محاسبه امتیاز کلی پرسشنامه، نمره همه گویه های پرسشنامه با هم جمع می شود. دامنه امتیاز این پرسشنامه بین ۳۴ تا ۱۳۶ خواهد بود. هرچه امتیاز حاصل شده از این پرسشنامه بیشتر باشد، نشان دهنده میزان بیشتر سایکوپاتی خواهد بود و بالعکس. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده در پژوهش ساعد (۱۳۹۶) برای این پرسشنامه بالای ۰/۷ برآورد شد. در این پژوهش از نمره حاصل از مولفه گرایش به رفتار مجرمانه استفاده گردید.

مقیاس هیجان خواهی^۲: این مقیاس در سال ۱۹۹۳ توسط آرنت برای اجتناب از محدودیت های فرم پنجم زاگرن در پی کشف رابطه هیجان خواهی با نیاز به تازگی و شدت تجربه ساخته شده است. این آزمون ۲۰ گویه دارد و شامل دو خرده مقیاس میل به تازگی و شدت تجربه حسی می باشد. شیوه نمره گذاری آزمون بر اساس مقیاس لیکرت (۱= هرگز تا ۴= خیلی زیاد) است. خصوصیات روانسنجی این مقیاس در ایران توسط پوروفایی (۱۳۷۶) به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، (۱۳۸۴) گزارش شده است و همسانی درونی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ آن ۰/۶۵ و ضریب همبستگی کل مقیاس آرنت با مقیاس هیجان خواهی زاگرن ۰/۴۱ بدست آمد.

پرسشنامه صفات شخصیتی^۳: پرسشنامه صفات شخصیتی توسط کاستا و مک کری (۱۹۹۲) تدوین شد. این پرسشنامه دارای ۶۰ گویه می باشد و پنج بعد شخصیت (نوروزگرایی، برون گرایی، گشودگی، توافق پذیری، وجدان پذیری) را مورد ارزیابی قرار می دهد. در این مطالعه فقط از بعد نوروزگرایی استفاده شد. شیوه نمره گذاری سؤالات بصورت لیکرت پنج گزینه ای کاملاً مخالفم (۰)، مخالفم (۱)، تا کاملاً موافقم (۴) است (فتحی آشتیانی، ۱۳۸۹).

مک کری و کاستا (۲۰۰۴) در مطالعه ای که به منظور تجدید نظر در پرسشنامه نئو بر روی ۱۴۹۲ نفر از افراد بزرگسال انجام دادند ضریب آلفای کرونباخ پنج عامل روان رنجور خویی (N)، برون گرایی (E)، گشودگی (O)، توافق (A) و وجدانی بودن (C) را به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۰، ۰/۷۵، ۰/۶۹، ۰/۷۹ گزارش کردند. همچنین آنها روایی این پرسشنامه را به روش همزمان با آزمون نئو ۲۴۰ سوالی محاسبه کردند. ضریب همبستگی این آزمون با فرم بلند آن، برای پنج عامل روان رنجور خویی (N)، برون گرایی (E)، گشودگی (O)، توافق (A)، وجدانی بودن (C) را به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۸۳، ۰/۹۱، ۰/۷۶ و ۰/۸۶ به دست آمد.

پرسشنامه خودکنترلی^۴: این پرسشنامه دارای ۱۳ سوال بوده و هدف آن سنجش میزان کنترل افراد بر خودشان است. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت بوده اما این شیوه نمره گذاری در مورد سوالات ۲، ۳، ۴، ۵، ۷، ۹، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ معکوس شده، برای بدست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه، مجموع امتیازات همه سوالات را با هم جمع کنید. حداکثر نمره برای پرسشنامه خود کنترلی تانجی ۶۵ و حداقل ۱۳ است. نمره بالاتر بیانگر خودکنترلی بالاتر فرد خواهد بود و برعکس. در پژوهش تانجی و همکاران (۲۰۰۴) روایی این مقیاس با ارزیابی همبستگی آن با مقیاس های پیشرفت تحصیلی، سازگاری، روابط مثبت، و مهارت های بین فردی مورد تایید قرار گرفته است. همچنین پایایی آن بر روی دو نمونه آماری با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ ۰/۸۳ و ۰/۸۵ بدست آمده است.

روش اجرا

¹Self-Report Psychopathy Scale(Srp)

²Inventory Of Sensation Seeking

³Personality Inventory (Neo- Ffi)

⁴. Self-Control Scale Questionnaire

پس از اخذ مجوزهای لازم و کسب کد اخلاق از کمیته اخلاق در پژوهش (IR.IAU.KHUISF.REC.1402.079) با مراجعه به سازمان بهزیستی، پژوهشگران به دو گرمخانه معرفی شدند و پرسشنامه هاتحویل داده شد و توضیحات لازم ارائه گردید و در زمان های مختلف به گرمخانه ها مراجعه گردید و پرسشنامه ها تحویل شد. جهت انجام محاسبات مربوط به تحلیل آماری داده ها از نرم افزار SPSS و آزمون آماری ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون گام به گام استفاده شد.

یافته ها

در نمونه پژوهش، وضعیت تاهل ۲۱۰ نفر (۵۲/۵ درصد) مجرد، ۱۵۷ نفر (۳۹/۳ درصد) متاهل و ۲۶ نفر (۶/۵ درصد) متارکه یا فوت همسر بود. ۳۹ نفر (۹/۸ درصد) دارای تحصیلات بی سواد، ۳۲۴ نفر (۸۱ درصد) دیپلم یا کمتر از آن، ۱۵ نفر (۳/۸ درصد) فوق دیپلم، ۱۱ نفر (۲/۸ درصد) لیسانس و ۷ نفر (۸۱ درصد) دارای تحصیلات فوق لیسانس یا بالاتر بودند.

جدول ۱. ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش

نوروزگرایی	خودکنترلی	هیجان خواهی	رفتارهای مجرمانه	ضریب همبستگی پیرسون	ضریب همبستگی
			۱		ضریب همبستگی
			-		سطح معناداری
		۱	۰/۴۸۶		ضریب همبستگی
		-	۰/۰۰۱		سطح معناداری
	۱	-۰/۴۶۶	-۰/۹۳۹		ضریب همبستگی
	-	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱		سطح معناداری
۱	-۰/۷۸۸	۰/۵۰۲	۰/۷۸۷		ضریب همبستگی
-	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱		سطح معناداری

جدول ۱ ضریب همبستگی پیرسون را بین متغیرهای پژوهش نشان می دهد. همانطور که نتایج نشان می دهد، همبستگی درونی بین متغیرهای پژوهش معنادار به دست آمد. بدین معنا که هیجان خواهی و نوروزگرایی دارای رابطه مثبت و معنادار با رفتارهای مجرمانه بوده و خودکنترلی دارای رابطه منفی و معنادار با رفتارهای مجرمانه می باشد.

جدول ۲. ضریب همبستگی چندگانه نوروزگرایی، خودکنترلی و هیجان خواهی با رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها

متغیر ملاک	شاخص آماری	متغیر پیش بین	ضریب همبستگی چندگانه	مجدور ضریب همبستگی چندگانه	مجدور ضریب همبستگی چندگانه تعدیل شده	ضریب F	سطح معناداری
رابطه بین متغیرها در نمونه	گام اول	خودکنترلی	۰/۹۳۹	۰/۸۸۱	۰/۸۸۱	۲۹۵۱/۴۳۲	۰/۰۰۱
	گام دوم	نوروزگرایی	۰/۹۴۲	۰/۸۸۷	۰/۸۸۷	۱۵۵۸/۰۴۳	۰/۰۰۱
	گام سوم	هیجان خواهی	۰/۹۴۳	۰/۸۸۹	۰/۸۸۸	۱۰۵۰/۸۵۳	۰/۰۰۱

p<۰/۰۱

به طوری که یافته های جدول ۲ نشان می دهد از بین متغیرهای مورد مطالعه در رگرسیون بهترین پیش بینی کننده رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها در گام اول خودکنترلی، در گام دوم نوروزگرایی و در گام سوم هیجان خواهی بوده است. بر اساس نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام ارتباط بین خودکنترلی، نوروزگرایی و هیجان خواهی با رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها معنادار بوده است. بر این اساس در گام اول خودکنترلی ۸۸/۱ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه از در مجرمان ساکن گرمخانه ها، در گام دوم خودکنترلی و نوروزگرایی ۸۸/۷ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه از در مجرمان ساکن گرمخانه ها و در گام سوم خودکنترلی، نوروزگرایی و هیجان خواهی ۸۸/۹ درصد واریانس رفتارهای مجرمانه از در مجرمان ساکن گرمخانه ها را تبیین می کند.

جدول ۳. نتایج رگرسیون گام به گام در پیش بینی رفتارهای مجرمانه از طریق نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در

مجرمان ساکن گرمخانه ها					متغیر پیش بین	شاخص آماری	متغیر ملاک
سطح معناداری	ضریب t	ضرایب بتای استاندارد	ضرایب بتای غیر استاندارد				
		استاندارد	خطای معیار	بتا			
۰/۰۰۱	۴۳/۱۱	-	۰/۳۷۴	۴۱/۷۰۷	عدد ثابت	گام اول	رفتارهای مجرمانه
۰/۰۰۱	-۵۴/۳۲۷	-۰/۹۳۹	۰/۰۰۹	-۰/۴۹۱	خودکنترلی		
۰/۰۰۱	۳۵/۵۷۰	-	۱/۰۴۸	۳۷/۲۷۱	عدد ثابت	گام دوم	
۰/۰۰۱	-۳۰/۶۵۸	-۰/۸۴۱	۰/۰۱۴	-۰/۴۴۰	خودکنترلی		
۰/۰۰۱	۴/۵۱۷	۰/۱۲۴	۰/۰۱۹	۰/۰۸۶	نوروزگرایی		
۰/۰۰۱	۲۸/۶۱۰	-	۱/۲۴۹	۳۵/۷۳۳	عدد ثابت	گام سوم	
۰/۰۰۱	-۳۰/۲۵۳	-۰/۸۳۳	۰/۰۱۴	-۰/۴۳۶	خودکنترلی		
۰/۰۰۱	۳/۸۴۴	۰/۱۰۸	۰/۰۱۹	۰/۰۷۵	نوروزگرایی		
۰/۰۲۶	۲/۲۳۶	۰/۰۴۴	۰/۰۱۴	۰/۰۳۲	هیجان خواهی		

$p < 0/01$

یافته ها در جدول ۳. حاکی از آن است که ضریب بتا به ازای یک واحد افزایش در خودکنترلی، رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها را ۰/۸۳۳ واحد کاهش، به ازای یک واحد افزایش در نوروزگرایی، رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها را ۰/۱۰۸ واحد افزایش و به ازای یک واحد افزایش در هیجان خواهی، رفتارهای مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها را ۰/۰۴۴ واحد افزایش می دهد.

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر، تعیین نقش نوروزگرایی، هیجان خواهی و خودکنترلی در پیش بینی گرایش به رفتار مجرمانه در مجرمان ساکن گرمخانه ها بود. نتایج نشان داد که در گام سوم رگرسیون گام به گام خودکنترلی، نوروزگرایی و هیجان خواهی توان پیش بین رفتار مجرمانه را دارا بودند. رابطه خودکنترلی بر گرایش به رفتارهای مجرمانه، معکوس و معنادار است. به طوری که هر چقدر خودکنترلی در افراد کمتر باشد، گرایش به رفتارهای مجرمانه بیشتر است و برعکس. بنابراین فرضیه پژوهش تایید می شود. نتیجه این فرضیه با یافته های پرات و کالن (۲۰۰۰) مبنی بر اینکه خودکنترلی یکی از قوی ترین همبسته های جرم است و علیوردی نیا و یونس (۱۳۹۳) مبنی بر اثر خودکنترلی بر ارتکاب به جرم دانشجویان همسو بود اما لازم به ذکر است افراد مجرم برای مقاومت در مقابل

یک تکانه، سائق یا تمایل به انجام اقدامی که آشکارا برای دیگران یا خود خطرناک است ناتوان هستند. در تبیین این یافته می توان به نظریه اقدام موقعیتی در مورد نقش انگیزه در تبیین رفتار مجرمانه اشاره نمود. رفتارهای مجرمانه به عنوان قانون شکنی اخلاقی تعریف می شوند. قصد ارتکاب جرم در نتیجه دو مرحله ای ادراک-انتخاب شکل می گیرد. این فرایند تعیین می کند که آیا جرم و جنایت به عنوان یک جایگزین عمل، قابل دوام است یا خیر. ادراک جایگزین های کنش، توسط اخلاق شخصی و قوانین اخلاقی محیط هدایت می شود. در فرایند انتخاب رفتار خودکنترلی و بازدارندگی بسیار اثرگذار است که کدام عمل جایگزین از میان گزینه های رفتاری ادراک شده که شامل یک عمل مجرمانه است انتخاب شود. بنابراین توانایی بالای خودکنترلی اثر تجربیات مجرمانه را کاهش می دهد و افرادی که دارای توانایی ضعیف خودکنترلی می باشند در اخلاق سازگار با قانون ضعیف عمل می کنند.

دومین متغیر که در گام سوم توان پیش بینی رفتار مجرمانه را داشت نوروزگرایی بود. در زمینه ی نقش نوروزگرایی در پیش بینی رفتار مجرمانه فرضیه مورد تایید قرار گرفت و این مولفه قادر به پیش بینی رفتار مجرمانه در افراد دارای رفتار مجرمانه ساکن گرمخانه ها می باشد. نتیجه این فرضیه با یافته های برجعلی و عبدالملکی (۱۳۹۳) و ستوده و همکاران (۱۳۹۴) مبنی بر نقش ویژگی های شخصیتی در ارتکاب جرم در بافتی کلی تر همسویی دارد. همچنین با نتایج پژوهش نظیفی و همکاران (۱۳۹۶) همخوان است. آنها اذعان داشتند بین افراد افسرده حاد در رابطه با رفتارهای پرخطر نسبت به افراد عادی تفاوت معنی داری وجود دارد. در رابطه با نگرش نسبت به مواد مخدر نتایج آنها نشان داد که بین افراد افسرده حاد در نگرش کلی، هیجانها، باورها و آمادگی عمل نسبت به سوء مصرف مواد مخدر، نسبت به افراد عادی تفاوت معنی داری وجود دارد. در تبیین این نتایج می توان گفت که، افراد با نوروزگرایی بالا، در برخورد با تعارض های بین فردی، بیشتر دست به رفتارهای اجتنابی و واکنشهای هیجانی شدید می زنند. لذا تعارض را شدید و رفع آن را با مشکل مواجه می کنند و همین باعث می شود که فرد دارای خصلت نوروزگرایی تمایل بیشتری به رفتارهای مجرمانه داشته باشد. فرد نوروتیک نمی تواند با واقعیت و با اجتماع خود سازگار شود، او با این که ممکن است با هوش باشد، اما به شیوه انعطاف ناپذیر عمل می کند و رفتارهای پرخطر را انتخاب می کند. با توجه به اینکه بعد نوروزگرایی در برابر ثبات هیجانی قرار می گیرد و طیف وسیعی از احساسات منفی از اضطراب، غمگینی، تحریک پذیری تا افسردگی را در بر می گیرد می توان گفت که مجرمین میزان بالاتری از اضطراب را نشان می دهند، نشانگان افسردگی در این افراد بیشتر مشاهده می شود، مجرمین تحریک پذیرتر بوده و در برابر مسائل مختلف بیشتر عصبی می شوند.

در گام سوم تأثیر هیجان خواهی بر گرایش به رفتارهای مجرمانه نیز معنادار به دست آمد نتیجه این فرضیه با یافته های نیازی و سلیمان نژاد (۱۳۹۷) مبنی بر اثرگذاری میل به لذت طلبی و هیجان خواهی بر رفتارهای پرخطر همسویی دارد. در تبیین این یافته ها می توان گفت که، هیجان خواهی ویژگی افرادی است که به دنبال تجربه و هیجانهای جدید و تازه هستند و برای ارضای این نیاز خود به محرک های بیرونی نیازمندند. برای این افراد محرک های ناشناخته، جدید، غیر قابل پیش بینی و حتی گاهی خطرناک جذابیت زیادی دارد. هیجان خواهی بخشی از سازه تکانشگری است که به عنوان تمایل به داشتن هیجان و تجربیات جدید و تمایل به خطرپذیری بیان می شود و افراد هیجان خواه؛ مستعد برای انجام رفتارهای مختلفی همچون از جمله رفتارهای پرخطر مانند مصرف مواد، خشونت، رفتار جنسی، سقوط آزاد و... هستند. همچنین افراد هیجان خواه، گرایش به سوی کسب تجارب جدید و خطر کردن برای رسیدن به این تجارب دارند. افراد هیجان خواه دائماً در جستجوی محرک های جدید و تازه در محیط زندگی خود هستند و حاضرند آن را به بهای سنگین در معرض خطر قرار دادن حیثیت و اعتبار اجتماعی و حتی سلامتی جسمانی و حیات خود و دیگران به دست آورند. آنها به احتمال بیشتری ماجراجو و

برون گرا هستند که در معرض محرک های تکراری و یکنواخت خسته و بی حوصله می شوند. بنابراین افراد هیجان خواه به دلیل اینکه میل به تجربیات جدید در زندگی دارند، بیشتر به سمت رفتارهای پرخطر و مجرمانه گرایش پیدا می کنند.

نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان داد که خودکنترلی، هیجان خواهی و نوروزگرایی نقش مهمی در پیش بینی رفتارهای مجرمانه داشتند، لذا پیشنهاد می شود در مداخلات درمانی توجه به این متغیرها لحاظ شود. این مطالعه محدودیت هایی نیز داشت از جمله اینکه مطالعه حاضر مقطعی بوده و در بازه زمانی بهار ۱۴۰۲ صورت گرفت بنابراین در تعمیم یافته ها به سایر زمانها و موقعیت های جغرافیایی، بایستی جانب احتیاط را رعایت نمود. پیشنهاد می شود در پژوهشهای آینده در کنار اندازه گیری از طریق پرسشنامه، از مصاحبه نیز استفاده شود و تفاوت جنسیت و سایر متغیرهای جمعیت شناختی در بروز رفتار مجرمانه نیز مورد بررسی واقع شود. همچنین از نتایج این پژوهش تبیین علی نمی توان نمود بنابراین پیشنهاد می شود در قالب مدلسازی معادلات ساختاری روابط بین متغیرها بررسی گردد.

منابع

- ابوالقاسمی، عباس و نریمانی، محمد (۱۳۸۴). آزمون های روان شناختی، اردبیل: باغ رضوان.
- برجلی، احمد و عبدالملکی، سعید. (۱۳۹۳)، *روانشناسی جنایی*، چاپ پنجم، تهران: دانشگاه پیام نور.
- بهادری خسروشاهی، جعفر و خانجانی، زینب. (۱۳۹۶). صفات شخصیتی پیش بینی کننده خودکنترلی و تنظیم عاطفی در بزهکاران: تحلیل ارتکاب جرم بر حسب روان شناسی شخصیت. *انتظام اجتماعی*، ۹(۲)، ۱-۱۸.
- پرنده، عمران؛ وروائی، اکبر و کاظمی، قباد. (۱۴۰۱). بررسی ارتباط بین سرمایه اجتماعی و گرایش به ارتکاب جرائم خشونت آمیز در بین مردان شهر کرمانشاه، *فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران*، دوره: ۵، شماره: ۴
- حسن زاده، فاطمه، و اصغر نژادفرید، علی اصغر. (۱۳۹۸). نقش میانجی کمال گرایی در رابطه بین خودشیفتگی و اجتناب اجتماعی. *مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد*، ۶۲(ویژه نامه ۱)، ۱۰۲-۱۱۲.
- حسین زاده، علی حسین؛ بوداقتی، علی و خمیسی، امل. (۱۴۰۱). تعیین گرهای اجتماعی و روان شناختی گرایش به ارتکاب جرم (مورد مطالعه: جوانان ۱۸ تا ۲۹ سال شهر اهواز)، *جامعه شناسی نهادهای اجتماعی*، ۹(۱۹)، ۷-۳۴.
- حسین زاده، علی حسین؛ بوداقتی، علی و خمیسی، امل (۱۴۰۰). بررسی جامعه شناختی تأثیر انواع سرمایه بر گرایش به ارتکاب جرم (مورد مطالعه: جوانان ۱۸ تا ۲۹ سال شهر اهواز). *توسعه اجتماعی*، ۱۶(۱)، ۲۵-۵۸.
- ساعد، فواد. (۱۳۹۶). *برازش روابط علی - ساختاری بین ابعاد سرشت و منش شخصیت و استعداد اعتیاد با توجه به نقش میانجی گری سایکوپاتی و خودکنترلی*، رساله برای دریافت درجه دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز.
- شولتز، سیدنی آلن و شولتز، دوان. (۱۴۰۳). *نظریه های شخصیت*. ترجمه یحیی سیدمحمدی، ویراست دهم، انتشارات ویرایش ستوده، هدایت الله (۱۳۹۴)، میرزایی، بهشته و پازند، افسانه. *روانشناسی جنایی*، چاپ نهم، تهران: انتشارات آوی نور.
- عرب پور، مصطفی و بیات، علی. (۱۴۰۱). جرم و اختلالات شخصیت: از منظر فقه، حقوق و روان شناسی. *اسلام و پژوهش های روان شناختی*، ۸(۱۸)، ۷۳-۹۱.

- علی وردی نیا، اکبر و یونسی، عرفان. (۱۳۹۳). تاثیر میزان خودکنترلی بر ارتکاب جرم در میان دانشجویان. *راهبرد فرهنگ*، ۷(۲۶)، ۹۳-۱۱۸.
- علی اکبرپور، جواد و راد، فیروز. (۱۳۹۴). بررسی عوامل اجتماعی مرتبط با میزان گرایش به ارتکاب جرم در مناطق ده گانه تبریز. *مطالعات جامعه شناسی*، ۸(۲۶)، ۲۱-۳۵.
- فتحی آشتیانی، علی. (۱۳۸۹). *آزمون های روان شناختی*، تهران، انتشارات بعثت.
- فتحی، آیت الله؛ پیشرو، صمد؛ هیئت، ژیلا و رستمی، حسین. (۱۳۹۷). بررسی اطلاعات جمعیت شناختی موثر بر وقوع قتل (مورد مطالعه: تحلیل کیفی پرونده های قاتلان و مقتولین استان آذربایجان شرقی بین سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵)، *دانش انتظامی*، ۸(۲۸)، ۱-۲۰.
- کرمی، امیر، ذبیحی، زهرا، راسخی رشخوار، محسن و طبسی، معصومه. (۱۴۰۰). بررسی نقش تنظیم هیجان و تاب آوری در سازگاری تحصیلی و کیفیت زندگی دانش آموزان در دوران همه گیری کووید-۱۹، *پژوهش در نظام های آموزشی*، ۱۵(۵۵)، ۱۳۳-۱۴۲.
- مرادی، قاسم؛ شامبیاتی، هوشنگ؛ کوشا؛ جعفر و صفاری، علی. (۱۴۰۱). تأثیر ویژگی های شخصیتی (سیستم های مغزی/رفتاری) بر ارتکاب جرم سرقت (مورد مطالعه: استان لرستان). *پژوهش های حقوقی*، ۲۱(۵۲): ۳۲۱-۳۴۷.
- مولایی، اصغر. (۱۴۰۰). بازنشاسی مسئولیت ها و حقوق شهروندی افراد بی خانمان و جامعه (مطالعه موردی: گرمخانه خاوران). *مطالعات اجتماعی ایران*، ۱۵(۱): ۱۵۱-۱۲۵.
- نریمانی، محمد و ابوالقاسمی، عباس. (۱۳۸۴). *آزمون های روان شناختی*. باغ رضوان.
- نظیفی، عباس، اصغر نژادفرید، علی اصغر و زمان زاده بهبهانی، مهری. (۱۳۹۶). *جرم شناسی افسردگی حاد (تاثیر بیماری افسردگی حاد بر ارتکاب جرم)*، کنگره بین المللی حقوق شهروندی، تهران، <https://civilica.com/doc/806824>
- نیازی، محسن و سلیمان نژاد، محمد. (۱۳۹۷). زمینه های گرایش به رفتارهای پرخطر در بین نوجوانان و جوانان شهر کاشان. *پژوهشنامه مددکاری اجتماعی*، ۵(۱۶): ۲۰۱-۱۶۹.
- Butt, M. M., Sanam, F., Gulzar, S., & Yahya, F. (2013). Cognitive emotional regulation and forgiveness. *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*, 4(12), 92-769.
- Coolidge, F. L., Segal, D. L., Cahill, B. S., & Archuleta, J. L. (2008). A new five factor model of psychopathology: Preliminary psychometric characteristics of the five-dimensional personality test (5DPT). *Personality and Individual Differences*, 44(6), 1326-1334.
- Costa, P. T. & McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO personality inventory psychological assessment, *journal of conculin and clinical psychology*. 1, 5 – 13.
- DiTella, M., Adenzato, M., Catmur, C., Miti, F., Castelli, L., Ardito, R.B. (2020). The role of alexithymia in social cognition: Evidence from a nonclinical population. *Journal of Affective Disorders*, (273):482_492
- Eysenck, H. J. (1952). Schizothymia-Cyclothymia as a Dimension of Personality: II Experimental 1. *Journal of Personality*, 20(3), 345-384.
- Furnham, A., Richards, S. C., & Paulhus, D. L. (2013). The Dark Triad of personality: A 10 year review. *Social and personality psychology compass*, 7(3), 199-216.

- Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). *A general theory of crime*. Stanford University Press.
- Green, M. F., Olivier, B., Crawley, J. N., Penn, D. L., & Silverstein, S. (2005). Social cognition in schizophrenia: recommendations from the measurement and treatment research to improve cognition in schizophrenia new approaches conference. *Schizophrenia bulletin*, 31(4), 882-887.
- Harden, K. P., Quinn, P. D., & Tucker-Drob, E. M. (2012). Genetically influenced change in sensation seeking drives the rise of delinquent behavior during adolescence. *Developmental science*, 15(1), 150-163.
- Hare, R. D. (1991). *Psychopathy Checklist—Revised* [Database record]. APA PsycTests.
<https://doi.org/10.1037/t01167-000>
- Kampen, Dirk van (2009), Personality and Psychopathology: a Theory-Based Revision of Eysenck's PEN Model, *Clinical Practice & Epidemiology in Mental Health*, 5, 9-21
- Kraniauskas, L., & Acus, A. (2020). Approaching the end of post-soviet transition? Trends of youth crime in klaipẽda in 2005-2019. *Social welfare: Interdisciplinary Approach*, 1(10), 8-20.
- Leverso, J., Bielby, W., & Hoelter, L. F. (2015). Back on the streets: Maturation and risk factors for recidivism among serious juvenile offenders. *Journal of Adolescence*, 41, 67-75.
- Macedo, A., Marques, C., Quaresma, V., Soares, M. J., Amaral, A. P., Araújo, A. I., & Pereira, A. T. (2017). Are perfectionism cognitions and cognitive emotion regulation strategies mediators between perfectionism and psychological distress? *Personality and Individual Differences*, 119, 46-51.
- McCrae, R. R., & Costa Jr, P. T. (1997). Personality trait structure as a human universal. *American psychologist*, 52(5), 509.
- McCrae, R. R., & Costa, P. T., Jr. (2004). A contemplated revision of the NEO Five-Factor Inventory. *Personality and Individual Differences*, 36(3), 587-596. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00118-1](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00118-1)
- Millgram, Y., Jonathan, J.D., Tamir, M. (2020). Emotion Goals in Psychopathology: A New Perspective on Dysfunctional Emotion Regulation. *Current Directions in Psychological Science*, 29(3), 1-6.
- Pratt, T. C., & Cullen, F. T. (2000). The empirical status of Gottfredson and Hirschi's general theory of crime: A meta-analysis. *Criminology*, 38(3), 931-964.
- Rodman, A. M., Jenness, J. L., Weissman, D. G., Pine, D. S., & McLaughlin, K. A. (2019). Neurobiological markers of resilience to depression following childhood maltreatment: The role of neural circuits supporting the cognitive control of emotion. *Biological psychiatry*, 86(6), 464 - 473.
- Sobchik, L. N. (2017). Criminal tendencies and psychological testing. *Psychology and Law*, 7(1), 131-143.
- Ssewanyana, D., Abubakar, A., Newton, C. R., Otiende, M., Mochamah, G., Nyundo, C., & Bauni, E. (2020). Clustering of health risk behaviors among adolescents in Kilifi, Kenya, a rural Sub-Saharan African setting. *PloS one*, 15(11), e0242186.
- Tangney, J., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High selfcontrol predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality*, 72, 271-324
- Tanzilli, A., Muzi, L., Ronningstam, E., & Lingardi, V. (2017). Countertransference when working with narcissistic personality disorder: An empirical investigation. *Psychotherapy*, 54(2), 184.
- Wikström, P. O. H. (2004). Crime as alternative: Towards a cross-level situational action theory of crime causation. In Beyond empiricism: Institutions and intentions in the study of crime, ed. Mccord, J. *New Brunswick, NJ: Transaction Publishers*.